

ABSALON KIRKEBY:

“STILL FANTASY”

EN FOTOBOG, DER VISER, AT FOTOGRAFIET IKKE BARE ER SKØNNE BILLEDER. KIRKEBYS FOTOGRAFERING ER MERE EN PROCES END ET PROJEKT OG UDSPRINGER BL.A. AF HANS BAGGRUND FRA KUNSTAKADEMIET.

Af Jens Holm Foto Absalon Kirkeby

Absalon Kirkeby er aktuell med en ny fotobog, "Still Fantasy", hvor han viser, hvad fotografi også kan være. Ikke reportage, rejse- eller naturfoto, som vi mest er vant til at se, men abstrakte, kunstneriske fantasier. Udgangspunktet er stadig fotografisk, vi ser en virkelighed gennem et kamera, der mere fokuserer på mønstre, linjer, former, lys og farver. Men vi får stadig en fortælling om et sted, en virkelighed.

Fra efterskolens mørkekammer til Akademiet

Absalon Kirkeby, årgang 1983, kom tidligt i gang med at fotografere:

"Jeg fotograferede fra en ret tidlig alder, men i smug og for mig selv. I niende klasse på Eriksminde Efterskole, hvor de havde et mørkekammer, fik jeg mulighed for at kunne fremkalde billeder selv. Efter efterskolen flyttede jeg til Paris i et halvt år, hvor jeg driftede rundt og samlede på parfume, kom tilbage til København og tog niende klasse igen, derefter gymnasium. Efter gymnasiet flyttede jeg til New York hvor jeg forsøgte at leve af at være fotografassistent. Senere fik jeg fast job som produktionsassistent på modefotografbureauet Six Agency i København. Her lærte jeg at sætte lys og fik indblik i brugen af det tekniske udstyr, og jeg begyndte at assistere de forskellige fotografer som Six Agency repræsenterede. Da jeg hav-

de været der i to år, søgte jeg ind på Fatamorgana Danmarks Fotografiske Billedkunstskole i København. Jeg kom ind, og jeg følte mig helt hjemme, særligt pga. det sammenhold, man oplevede mellem eleverne og den skabertrang, som var kendetegnende for miljøet. Det var et græsrodssted, hvor der var poesi og vildskab. Efter jeg havde gået der i fire måneder, søgte jeg ind på Det Kongelige Kunstakademis Billedkunstskoler. Jeg fortalte det ikke til mine medstuderende, og jeg havde heller ikke regnet med at blive optaget. Fatamorganas skoleleder syntes, at jeg skulle have spurgt ham til råds, inden jeg søgte ind på Kunstakademiet, og var bange for, jeg ville komme væk fra fotografiet derinde. Vi aftalte, at jeg det første halve år både gik på Kunstakademiet og på Fatamorgana. Jeg cyklede i pendulfart mellem Fatamorgana på Amager og akademiet ved Kongens Nytorv. Efter akademiet har jeg boet lidt rundt omkring i Leipzig, Paris, Moskva og Vladikavkaz, men er altid vendt tilbage til København."

To modsatte inspirationer

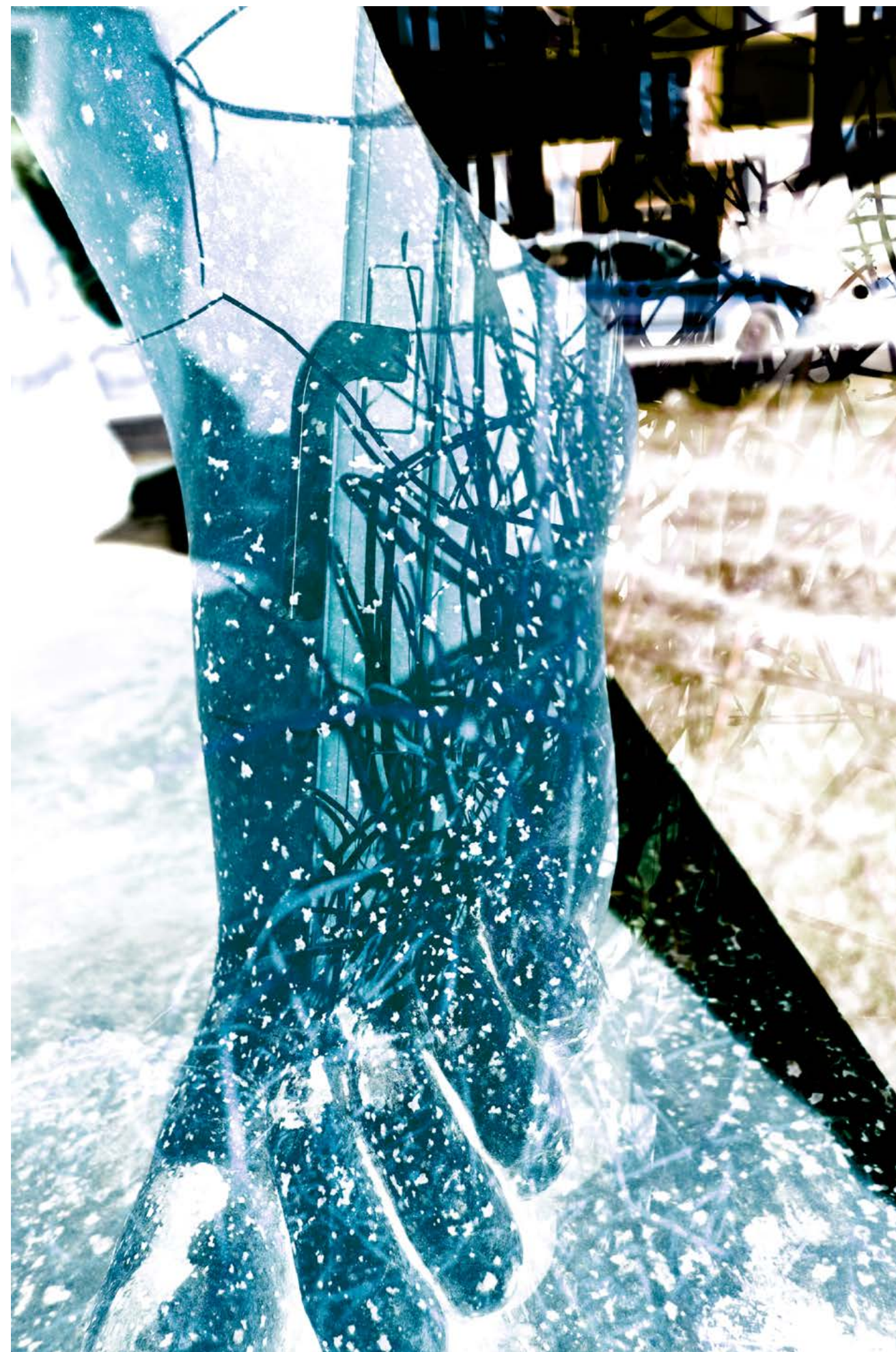
Hvad blev du inspireret af i din fotografering?

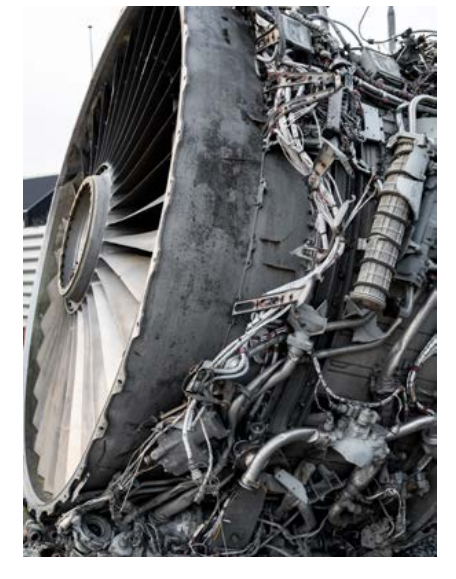
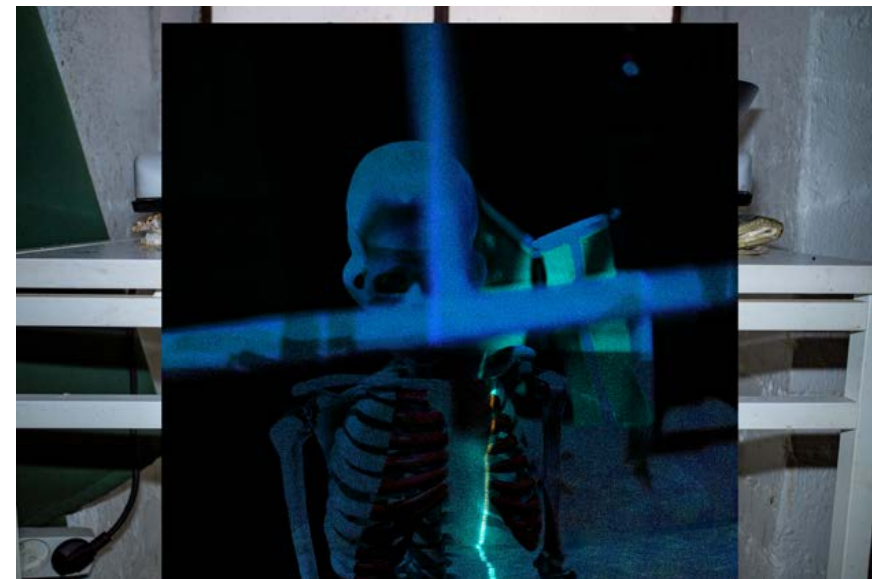
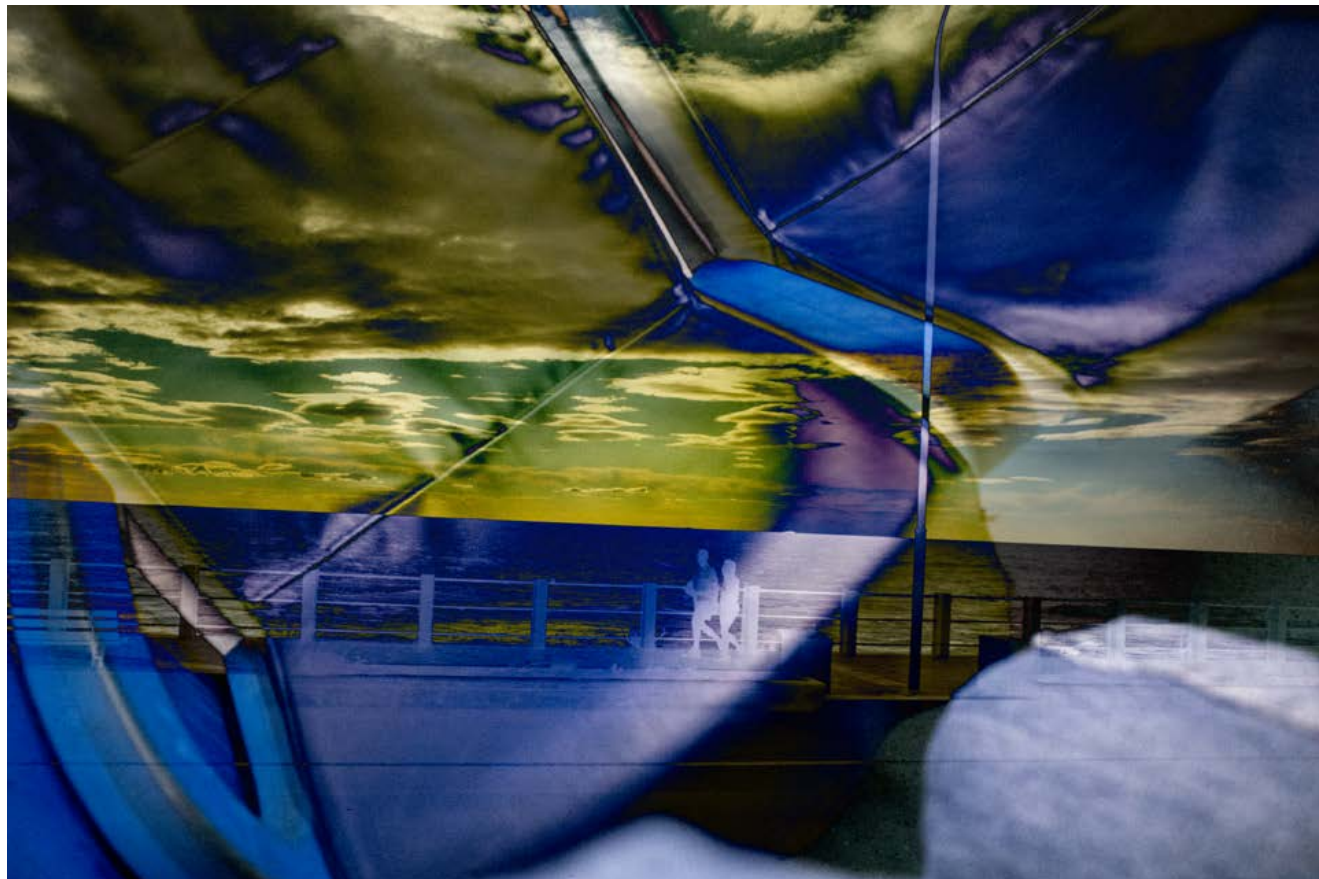
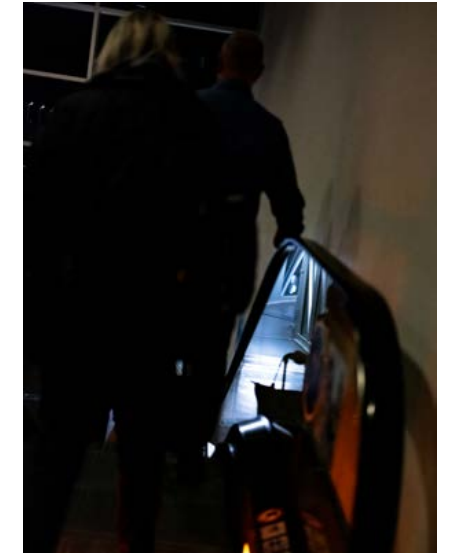
"En af de første fotobøger jeg fik, var Tokyo Lucky Hole af Araki; jeg elskede vildskaben i Arakis fotografier, men det var egentlig først, da jeg fik fat i Tove Kurtzweils Moment og Robert Franks The Lines of My Hand, at jeg rigtig blev

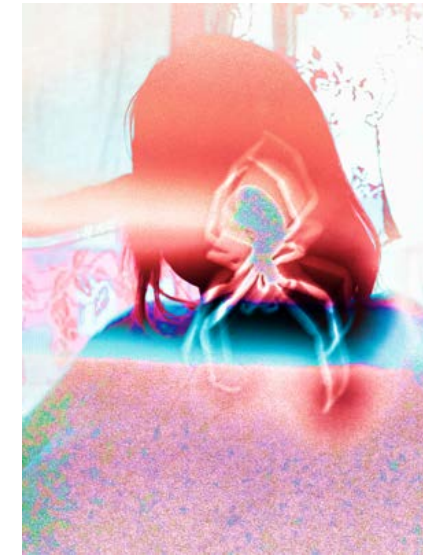
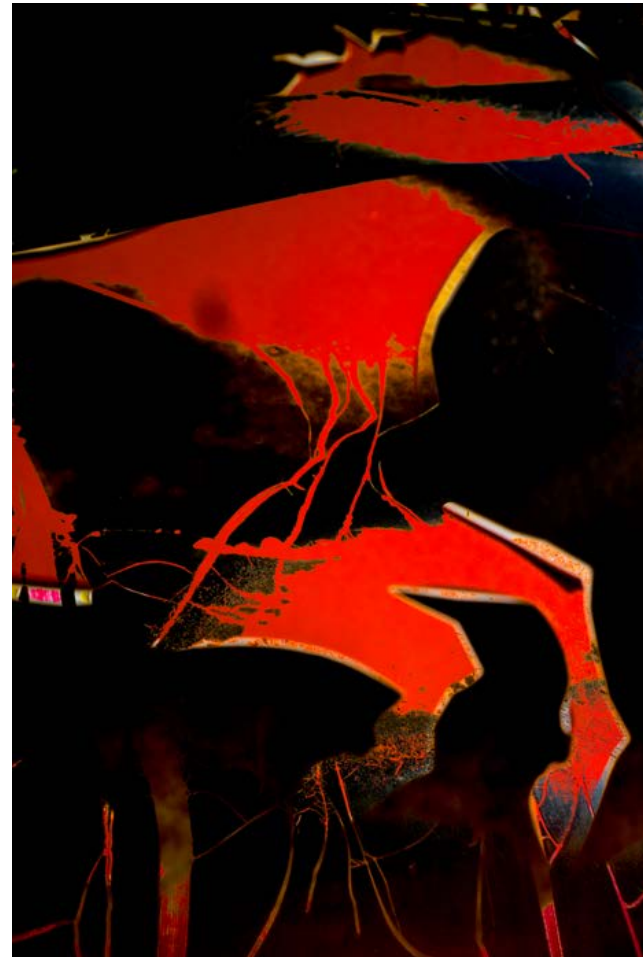
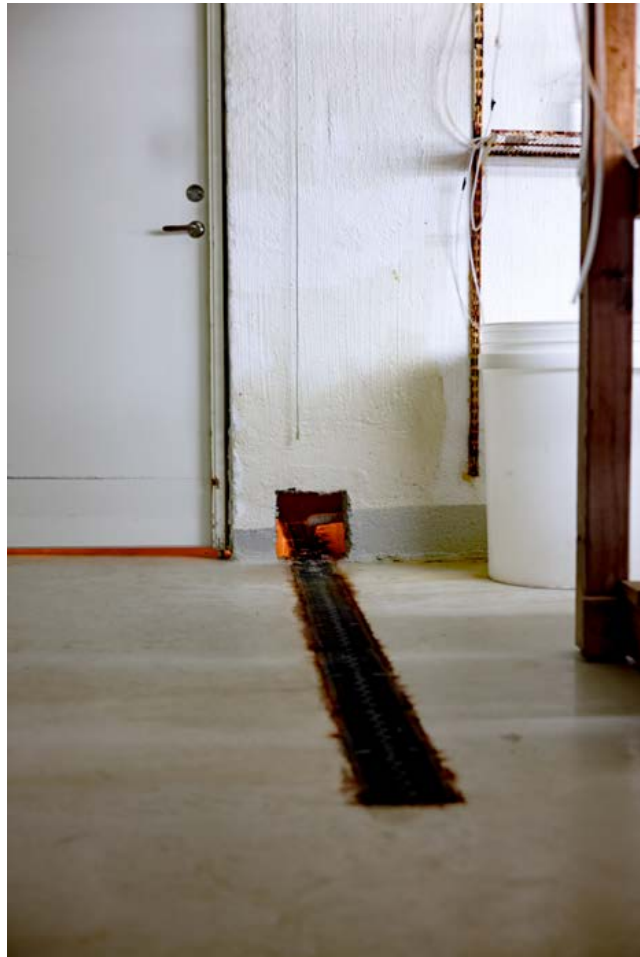
grebet af fotografi som en kunstart. Moment fik mig til at forstå, hvordan fotografi kan sige meget mere end hvad man umiddelbart finder repræsenteret i billedet. Der er en magisk og ikke-sproglig poesi i Kurtzweils fotografier samtidig med, at det har strenge formelle opsætninger. Billederne kan gå fra at være helt bløde og drømmende til at have et mere grafisk udgangspunkt, som giver beskueren en fornemmelse af klarhed og direktehed. I The Lines of My Hand så jeg, hvordan Robert Frank ridsede og kradsede i negativerne, kasserede billeder, hængte dem til tørre, genbrugte motiver og i det hele taget bare rodede rundt i materien for at kunne udtrykke sig gennem fotografiet som medie. Jeg så hvordan Frank udtrykte sine følelser gennem materialet og samtidig skabte stærkt visuelle billeder. Jeg lærte af hans ekspressive og grove tilgang til billedmaterialet. Jeg fik det indtryk, at fotografiet er det helligste for ham, men at det bliver nødt til at gennemgå en uren proces for at kunne genopstå og blive til et kraftigere udsagn. Han virker billedmæssigt totalt frisat i den bog, det sætter jeg pris på."

Hvad fotograferer du med?

"Jeg bruger næsten alle kameraer jeg kan låne eller komme i nærheden af, så det er meget forskelligt. Jeg synes, at alle kameraer kan noget forskelligt og bidrager med forskellige logikker og måder at kunne se og være i verden på."

Billederne i denne bog er mest taget med Sony AB 6100 + Samyang 20mm 2.8 og Canon R5 + 50mm 1.8 og Fujifilm GFX 100s + GF 63mm og 120mm. GFX 100s'eren fordi jeg godt kan lide det mere kvadratiske format, som virker mindre dynamisk og mere roligt.

I lang tid kunne jeg kun finde ud af at arbejde analogt, fordi jeg syntes, at det var kynisk og kontant med de digitale filer, men jeg ville for alt i verden hellere arbejde digitalt end analogt. Ikke fordi det skulle være lettere, men fordi jeg gerne ville have, at materialitetens udgangspunkt er det samme, som alle de andre billeder, der flyder rundt i verden. Når det var analogt, udsagde billedet allerede som grundtone "jeg er billedkunst"; det vil jeg gerne undgå. Hvis billedet skal udsige det, skal det være i kraft af dens nerve eller visuelle udtryk, og ikke dens fetich."

Samtalerne på tværs gav mest

Hvordan og hvor meget bearbejder du billederne digitalt?

"De dokumentariske billeder er næsten altid fremkaldt i Lightroom eller Bridge med lidt farvestyring, altid hellere for koldt end for varmt, medmindre der er en pointe i forhold til sentimentaliteten i billedet. De mere konstruerede billeder er bygget op oftest kun ved hjælp af Photoshop. Det er en intuitiv proces, og jeg prøver ikke at skjule, at de er konstruerede eller skjule, hvordan de er

konstrueret. Det fremgår tydeligt når de er sat sammen af flere billeder eller bearbejdet. Det er ikke nogen finpudsning. De opbyggede billeder bliver oftest til, når der er noget i billederne der giver tilladelse til, at jeg bygger videre på dem. Det kan være en form, der giver anledning til at skabe andre former eller en attitude i billedet, som kan forstærkes".

I forhold til amatørfotograferne er det usædvanligt, at du kommer med baggrund fra Kunstakademiet?

"Der var ikke så meget undervisning i fotografi på akademiet, i hvert fald ikke den form jeg søgte. Men det var et fotografiværksted med gode faciliteter på skolen, som der var adgang til 24 timer i døgnet, og der var nogle dygtige lektorer på fotoværkstedet. Da jeg var på akademiet, var det meste fotografi enten konceptbaseret eller handlede om mediets materialitet. Det var tit det analoge fotografi, som blev undersøgt. Jeg var og er selv interesseret i fotografiets materiale, men som et visuelt materiale. Og er interesseret i kameraet som et redskab til at opleve verden mere intenst.

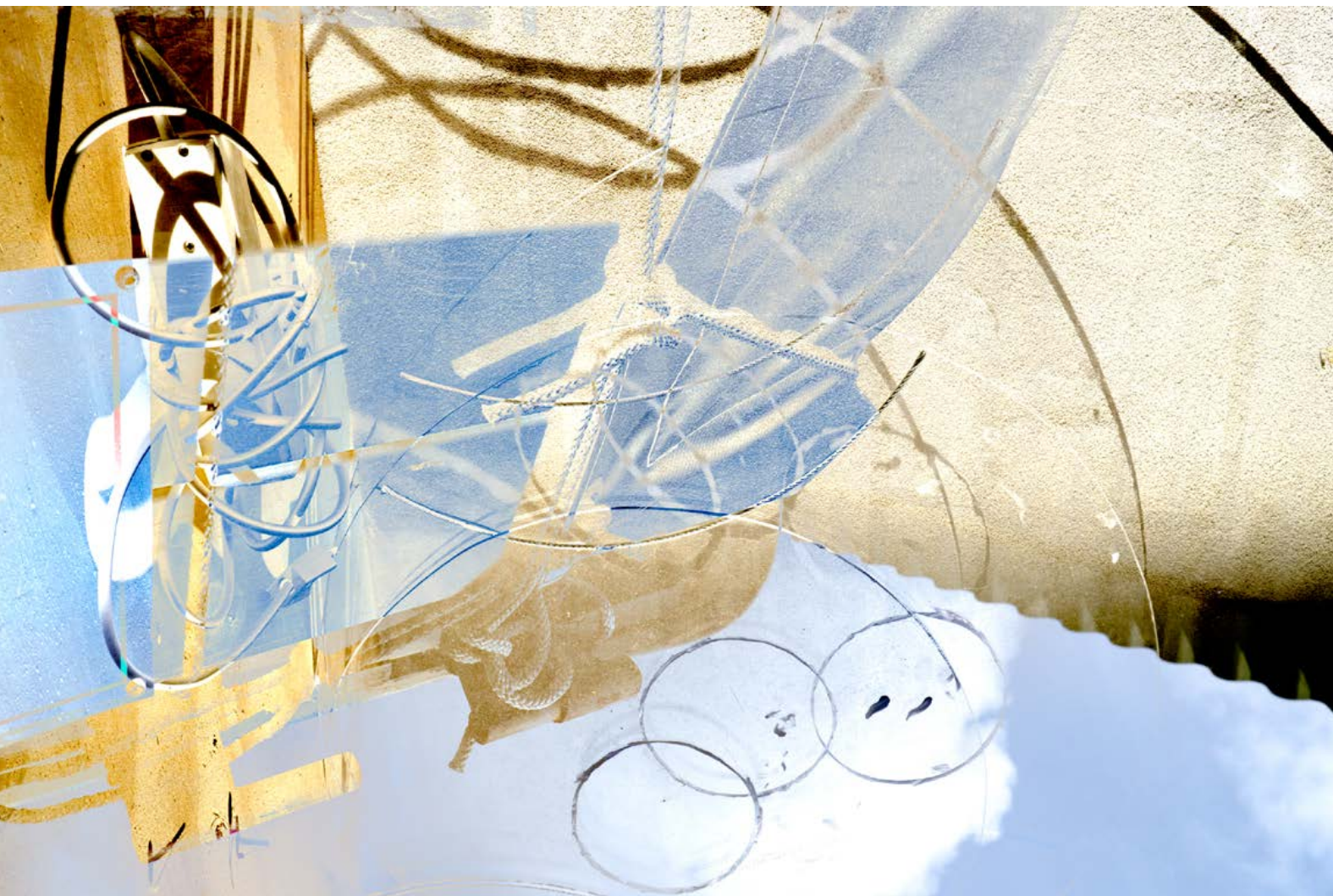
Det som akademiet gav mig, var samtalerne om kunst. Jeg snakkede mest med folk, der malede, lavede skulpturer eller arbejdede i andre medier. Det passede mig godt, at snakken ikke var lukket om fotografi, men handlede om kunst generelt. Jeg var på udveksling på

kunsthøgskolen i Zürich. Jeg havde håbet, at Zhdk ville være lidt ligesom at gå på Fatamorgana, men Fatamorgana var måske aldrig kun en fotoskole. Fotografiet var bare mediet til at udtrykke liv og kunst, hvor Zhdk's fotografiske afdeling måske blev ædt op af ideen om fotografi og ikke så meget det personlige udtryk".

Du kan ikke bare skabe smukke billeder

Er der et budskab i dine billeder, eller er det fantasy?

"Begge dele og dog nok mest fantasy, men det er vel også et budskab. Måske man kunne kalde budskabet intentioner og holdninger i stedet, så lyder det mindre religiøst og didaktisk. Man kan sige, at der er en holdning i forhold til, hvordan fotografiet i bogen hele tiden prøver at nå ud i nogle yderpunkter og arbejde med forskellige billedtyper. Man kan sige, at det dokumentariske og det abstrakte er to hovedkategorier, mens undertitlerne kunne være pegebilledet, det politiske billede, det grafiske billede osv. og en holdning til, at der altid er en modstand i disse billeder. Modstand så de ikke bare blive kønne. De skal alle sammen indeholde vitaminer og kraft, og så nogle gange kan de få lov at nå en ophøjet skønhed, men så skal der også være et billede der kan pille det ned igen. Du kan ikke bare blive ved med at skabe smukke billeder.

Der er en intention om at nedbryde et hierarki, hvor fotografiet ikke længere opleves som et objekt, der er rent og helligt, men kan være foranderligt og give en legende tilgang til fortolkninger

af virkeligheden. Hensigten er at skabe et imaginært rum, hvor beskueren kan skifte mellem forskellige fortolkninger af virkeligheden, og hvor abstraktioner bliver til mulighedsrum. Hensigten er at

give beskueren en oplevelse af åbenhed og en oplevelse af den refleksivitet, som kan findes i kunstens verden på tværs af de forskellige kunstarter".

**BOGEN "STILL FANTASY" PÅ 216 SIDER
KAN KØBES PÅ DISKOBAY.ORG FOR
420 KR.**

Absalon Kirkeby